

“Ni nepomembnih opravil”

V služenju Bogu ni nepomembnih opravil: vsa so zelo pomembna. —

Pomembnost opravila je odvisna od duhovne ravni tistega, ki ga opravlja.

(Kovačnica, 618)

29. februar

Ali razumete, zakaj duša nič več ne okuša miru in vedrine, ko se oddalji od svojega cilja, ko pozabi, da jo je Bog ustvaril za svetost? Potrudite se, da ne bi nikoli izgubili tega

nadnaravnega gledanja, niti v času razvedrila ali počitka, ki je v življenju vsakogar tako potreben kakor delo.

Kot sad najsvobodnejše pobude, ki jo izvršujete v časnih dejavnostih, lahko dosežete vrhunec vašega poklicnega dela ali uspete priti do najodmevnejših dosežkov; toda če boste zapostavili ta nadnaravni čut, ki mora biti na čelu vseh naših človeških opravil, boste žalostno zgrešili pot.

(...) Prej sem vam rekel, da čeprav dosežete najsijajnejše uspehe na družbenem področju, v javnem delovanju, v poklicnem delu, ne pazite pa na svojo notranjost in se ločite od Gospoda, boste na koncu kratko malo doživeli polom. Pred Bogom — in to je tisto, kar je dejansko pomembno — doseže zmago tisti, ki se bori, da bi ravnal kot pravi kristjan: nekakšne vmesne rešitve ni. Zato poznate toliko ljudi,

ki bi se morali počutiti zelo srečne, če njihov položaj presoјamo po človeško; kljub temu so v življenju nemirni, zagrenjeni; videti je, da na veliko prodajajo veselje, toda ko malo pogrebeš po njihovi duši, se razkrije trpek okus, grenkejši od žolča. To se ne bo zgodilo nikomur od nas, če zares poskušamo nenehno izpolnjevati Božjo voljo, dajati Bogu slavo, ga častiti in razširjati njegovo kraljestvo na vsa ustvarjena bitja.
(Božji prijatelji, 10-12)
